

ВИЩА КВАЛІФІКАЦІЙНА КОМІСІЯ СУДДІВ УКРАЇНИ

30 червня 2016 року

м. Київ

Р І Ш Е Н Н Я № 1317/дп-16

Вища кваліфікаційна комісія суддів України у складі:

головуючої - Устименко В.Є.,

членів Комісії: Бутенка В.І., Василенка А.В., Заріцької А.О., Луцюка П.С., Макарчука М.А., Мішина М.І., Прилипка С.М., Тігова Ю.Г., Шилової Т.С.,

розглянувши дисциплінарну справу, відкриту стосовно судді Подільського районного суду міста Києва Захарчук Світлани Степанівни за зверненням голови Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України VII скликання Яворівського В.О.,

встановила:

У жовтні 2014 року на адресу Вищої кваліфікаційної комісії суддів України (далі - Комісія) надійшло звернення голови Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України VII скликання Яворівського В.О. щодо поведінки судді Подільського районного суду міста Києва Захарчук С.С. під час розгляду справи № 758/418/14-п про адміністративне правопорушення відносно ОСОБА_1 у вчиненні адміністративного правопорушення, передбаченого ст. 122-2 Кодексу України про адміністративні правопорушення.

Заявник зазначає, що суддею Захарчук С.С. під час розгляду вказаної справи безпідставно не взято до уваги всі докази невинуватості ОСОБА_1 та винесено постанову, якою притягнуто останнього до адміністративної відповідальності і позбавлено прав керування транспортними засобами строком на 3 місяці. Враховуючи наведене заявник просив перевірити дії судді на наявність порушення присяги.

Крім того, у березні 2016 року Вищою радою юстиції на адресу Комісії направлено висновок Тимчасової спеціальної комісії з перевірки суддів судів загальної юрисдикції (далі - ТСК) від 19 травня 2015 року № 31/02-15 з матеріалами перевірки та копію рішення Вищої ради юстиції від 28 січня 2016 року № 217/0/15-16, яким відмовлено у внесенні подання Президентові України про звільнення Захарчук С.С. з посади судді Подільського районного суду міста Києва. З наданих матеріалів встановлено, що вказаними органами проводилася перевірка обставин, пов'язаних з діями судді Захарчук С.С. під час розгляду справи про адміністративне правопорушення №758/418/14-п стосовно ОСОБА_1 за вчинення ним адміністративного правопорушення, передбаченого ст. 122-2 Кодексу України про адміністративні правопорушення.

28 березня 2015 року набрав чинності Закон України «Про забезпечення права на справедливий суд», яким Закон України «Про судоустрій і статус суддів» викладено у новій редакції. Відповідно до пункту 8 розділу II цього Закону (Прикінцеві та перехідні положення) заяви та скарги, подані до набрання чинності цим Законом, а також дисциплінарні провадження щодо суддів, розпочаті до набрання чинності цим Законом, здійснюються відповідно до Закону України «Про судоустрій і статус суддів» у редакції, що діяла на момент подачі відповідної заяви (скарги), відкриття відповідного дисциплінарного провадження.

Ураховуючи наведене, дисциплінарне провадження за даною скаргою здійснюється за Законом України «Про судоустрій і статус суддів» у редакції 2010 року (далі - Закон).

Рішенням Комісії від 25 лютого 2015 року № 311/дп-15 стосовно судді Подільського районного суду міста Києва Захарчук С.С. за зверненням голови Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України VII скликання Яворівського В.О., відкрито дисциплінарну справу.

У засідання Комісії з'явилася суддя Подільського районного суду міста Києва Захарчук С.С.

Заявник або його представники в засідання не з'явилися, при цьому були належним чином повідомлені про дату та місце засідання Комісії.

Неявка заявників не перешкоджає розгляду дисциплінарної справи, тому розгляд справи відбувався за відсутності осіб, що не з'явилися в засідання Комісії.

Заслухавши доповідача, пояснення судді Захарчук С.С., дослідивши матеріали дисциплінарної справи, Комісія встановила обставини, які вказують на відсутність підстав для притягнення судді Захарчук С.С. до дисциплінарної відповідальності.

Перевіркою встановлено, що 13 січня 2014 року до Подільського районного суду міста Києва надійшли матеріали про адміністративне правопорушення стосовно ОСОБА_1 за вчинення адміністративного правопорушення, передбаченого ст. 122-2 КУпАП (справа № 758/418/14-п), які передано до провадження судді Захарчук С.С.

Постановою Подільського районного суду м. Києва від 17 січня 2014 року визнано ОСОБА_1 винним у вчиненні адміністративного правопорушення, передбаченого ст. 122-2 КУпАП, та накладено адміністративне стягнення у виді позбавлення права керування транспортними засобами строком на 3 місяці.

З даної постанови вбачається, що 29 грудня 2013 року ОСОБА_1 о 17 год. 50 хв., керуючи автомобілем Hyundai, номерний знак НОМЕР_1, по вул. Наддніпрянське шосе в м. Києві не виконав вимогу працівника міліції про зупинку транспортного засобу, завчасно подану за допомогою жезла та свистка, чим порушив вимоги п. 2.4 Правил дорожнього руху України та вчинив адміністративне правопорушення, передбачене ст. 122-2 КУпАП. Судове рішення ґрунтується на даних протоколу про адміністративне правопорушення від 10 січня 2014 року серії АБ 2 № 382902, який був складений інспектором ДПС ВДАІ Подільського РУ ГУ МВС України в м. Києві Вергуном В.І. та даних рапорту цього ж працівника.

Не погодившись із вказаною постановою суду, ОСОБА_1 оскаржив її в апеляційному порядку.

Постановою Апеляційного суду міста Києва від 28 лютого 2014 року апеляційну скаргу ОСОБА_1 задоволено, постанову Подільського районного суду м. Києва від 17 січня 2014 року скасовано, провадження у справі про адміністративне правопорушення відносно ОСОБА_1 закрито за відсутності події та складу адміністративного правопорушення.

В обґрунтування постанови суд апеляційної інстанції зазначив, що відповідно до ст.ст. 245, 251, 280 КУпАП у справі про адміністративне правопорушення обставини правопорушення повинні бути з'ясовані всебічно, повно й об'єктивно в їх сукупності. Доказами в справі про адміністративне правопорушення є будь-які фактичні дані, на основі яких у визначеному законом порядку встановлюється наявність чи відсутність адміністративного правопорушення, винність даної особи в його вчиненні та інші обставини, що мають значення для правильного вирішення справи. Орган (посадова особа) при розгляді справи про адміністративне правопорушення зобов'язаний з'ясувати: чи було вчинено адміністративне правопорушення, чи винна дана особа в його вчиненні, чи підлягає вона адміністративній відповідальності, чи є обставини, що пом'якшують і обтяжують відповідальність, чи заподіяно майнову шкоду, чи є підстави для передачі матеріалів про адміністративне правопорушення на розгляд громадської організації, трудового колективу, а також з'ясувати інші обставини, що мають значення для правильного вирішення справи.

За результатами перегляду постанови суду від 17 січня 2014 року суд апеляційної інстанції дійшов висновку, що суд першої інстанції при розгляді справи не в повній мірі дотримався вимог статей 1, 245, 251, 280 КУпАП, неповно дослідив обставини правопорушення та ухвалив необґрунтоване рішення. Апеляційний суд, припиняючи провадження у справі про адміністративне правопорушення щодо ОСОБА_1, виходив з того, що за встановлених обставин немає підстав вважати факт вчинення ОСОБА_1 правопорушення доведеним.

При цьому, суд апеляційної інстанції послався на лист начальника відділу ДАІ Подільського РУ ГУ МВС України в м. Києві № 55/1497 від 27 січня 2014 року про те, що особовим складом відділу ДАІ Подільського РУ ГУ МВС України в м. Києві 29 грудня 2013 року у період з 17 до 19 години по Наддніпрянському шосе в м. Києві нагляд за виконанням Правил дорожнього руху не здійснювався.

Таким чином, суд апеляційної інстанції встановив, що при прийнятті рішення судом першої інстанції не повно досліджено обставини правопорушення.

В особистих поясненнях суддя Захарчук С.С. зазначила, що на розгляді Вищої ради юстиції перебувала скарга самого ОСОБА_1 щодо розгляду нею справи про адміністративне правопорушення щодо нього. Скарга ОСОБА_1 подана з тих же підстав, що зазначені в скарзі Яворівського В.О. 28 січня 2016 року Вищою радою юстиції було прийнято рішення № 217/о/15-16 про відмову у внесенні подання Президентові України про звільнення її з посади судді Подільського районного суду м. Києва за порушення присяги та направлення висновку Тимчасової спеціальної комісії з перевірки суддів загальної юрисдикції від 19 травня 2015 року щодо неї з матеріалами перевірки до Вищої кваліфікаційної комісії суддів України. У рішенні від 28 січня 2016 року Вища рада юстиції зазначила, що висновок ТСК та додані до нього матеріали не містять достатніх доказів, які б свідчили про вчинення нею під час розгляду справи про адміністративне правопорушення стосовно ОСОБА_1 дій, які відповідно до вимог закону є порушенням присяги та можуть бути підставою для звільнення судді з посади, а допущена суддею неправильна оцінка доказів у справі та обрання виду адміністративного стягнення вказують на порушення норм процесуального права та можуть свідчити про наявність у її діях ознак дисциплінарного проступку. ТСК також не встановлено злочинного наміру судді чи грубої недбалості.

Вказані обставини підтверджуються матеріалами, які надійшли з Вищої ради юстиції. Зокрема, з рішення від 28 січня 2016 року № 217/0/15-16 вбачається, що Вища рада юстиції не погодилася з висновком ТСК від 19 травня 2015 року № 31/02-15 про наявність у діях судді Подільського районного суду м. Києва Захарчук С.С. ознак

порушення присяги, оскільки під час ретельного розгляду дисциплінарної справи Вищою радою юстиції встановлено, що суддею Захарчук С.С. було допущено порушення норм процесуального права при розгляді справи № 758/418/14-п про адміністративне правопорушення, однак ці порушення не є такими, що свідчать про порушення суддею присяги.

При цьому орган, який здійснював дисциплінарне провадження щодо судді, у своєму рішенні вказав, що відповідно до пункту 1 частини четвертої статті 54 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» (у редакції, чинній на час розгляду суддею Захарчук С.С. справи про адміністративне правопорушення) суддя зобов'язаний своєчасно, справедливо та безсторонньо розглядати і вирішувати судові справи відповідно до закону з дотриманням засад і правил судочинства.

За нормами статті 55 даного Закону вищевказаної редакції присяга судді вимагає від нього об'єктивно, безсторонньо, неупереджено, незалежно та справедливо здійснювати правосуддя, підкоряючись лише закону та керуючись принципом верховенства права, чесно і сумлінно виконувати обов'язки судді, дотримуватися морально-етичних принципів поведінки судді, не вчиняти дій, що порочать звання судді та принижують авторитет судової влади.

Відповідно до статті 32 Закону України «Про Вищу раду юстиції» в редакції, чинній на час ухвалення суддею Захарчук С.С. постанови про притягнення ОСОБА_1 до адміністративної відповідальності, порушенням суддею присяги є:

вчинення ним дій, що порочать звання судді і можуть викликати сумнів у його об'єктивності, неупередженості та незалежності, у чесності та невідкупності судових органів;

недотримання суддею вимог та обмежень, встановлених Законом України «Про засади запобігання і протидії корупції»;

умисне затягування суддею строків розгляду справи понад терміни, встановлені законом;

порушення морально-етичних принципів поведінки судді.

Висновок ТСК та додані до нього матеріали не містять достатніх доказів, які б свідчили про вчинення суддею Захарчук С.С. під час розгляду справи про адміністративне правопорушення відносно ОСОБА_1 дій, що відповідно до вищенаведених норм закону є порушенням присяги та можуть бути підставою для її звільнення з посади, а допущена суддею неправильна оцінка доказів у справі та обрання виду адміністративного стягнення - позбавлення права керування транспортними засобами строком на три місяці - вказують на порушення норм процесуального права та можуть свідчити про наявність у її діях ознак дисциплінарного проступку. ТСК також не встановлено злочинного наміру судді чи грубої недбалості.

При цьому, обґрунтовуючи своє рішення, Вища рада юстиції вказала, що у висновку № 3 (2002) Консультативної ради європейських суддів до уваги Комітету Міністрів Ради Європи щодо принципів та правил, які регулюють професійну поведінку суддів, зокрема питання етики, несумісної поведінки та безсторонності, зазначено: що для того щоб виправдати дисциплінарне провадження, порушення має бути серйозним та кричущим. Крім того, в Додатку до Рекомендації CM/Res (2010) 12 Комітету Міністрів Ради Європи державам-членам щодо суддів: незалежність, ефективність та обов'язки, ухваленої Комітетом міністрів Ради Європи 17 листопада 2010 року на 1098-му засіданні заступників міністрів, зазначено, що рішення суддів не можуть підлягати будь-якому перегляду поза межами апеляційних процедур, закладених у законодавстві; тлумачення закону, оцінювання фактів та доказів, які здійснюють судді для вирішення справи, не повинні бути приводом для цивільної або дисциплінарної відповідальності, за винятком

випадків злочинного наміру або грубої недбалості; судді не повинні нести особисту відповідальність за випадки, коли їх рішення скасовані або змінені в процесі апеляційного розгляду.

Посилаючись на частину сьому статті 32 Закону України «Про Вищу раду юстиції», статтю 94 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», а також на аналогічні положення законодавства щодо повноважень Вищої ради юстиції в частині здійснення дисциплінарного провадження у статті 131 Конституції України та статті 3 Закону України «Про Вищу раду юстиції» Вища рада юстиції висновок ТСК від 19 травня 2015 року № 31/02-15 за заявою ОСОБА_1 про проведення перевірки судді Подільського районного суду м. Києва Захарчук С.С. з матеріалами перевірки направила до Вищої кваліфікаційної комісії суддів України.

Разом з тим, в процесі розгляду дисциплінарної справи по суті Вища рада юстиції встановила, що постановою судді Подільського районного суду м. Києва Захарчук С.С. від 17 січня 2014 року ОСОБА_1 визнано винним у вчиненні адміністративного правопорушення, передбаченого статтею 122² КУпАП, та накладено адміністративне стягнення у вигляді позбавлення права керування транспортними засобами строком на три місяці.

У судовому засіданні ОСОБА_1 не визнав своєї вини у вчиненні адміністративного правопорушення. Він та його захисник вказали на те, що ПДР ОСОБА_1 не порушував, адміністративне правопорушення, передбачене статтею 122² КУпАП, не вчиняв, оскільки 29 грудня 2013 року в зазначений у протоколі про адміністративне правопорушення час перебував на тренуванні з волейболу.

Як зазначено в протоколі про адміністративне правопорушення 29 грудня 2013 року приблизно о 17 год. 50 хв. на вул. Наддніпрянське шосе в м. Києві водій автомобіля Hyundai, номерний знак НОМЕР_1, ОСОБА_1 не виконав вимогу про зупинку транспортного засобу, завчасно подану за допомогою жезла та свистка.

Відповідно до рапорту інспектора ДПС Гуляренка Ю.М. від 29 грудня 2013 року ним з метою припинення порушення пункту 32.1 ПДР за допомогою жезла і свистка було подано вимогу про зупинку водію автомобіля Hyundai, номерний знак НОМЕР_1, однак той не виконав вимогу про зупинку і продовжив рух у складі колони. Інформація про цей автомобіль була негайно у телефонному режимі передана до чергової частини полку ДПС ДАІ для подальшого орієнтування нарядів.

10 січня 2014 року ОСОБА_1 було зупинено інспектором ДПС ВДАІ Подільського РУ ГУ МВС України в м. Києві Вергуном І.В. у зв'язку з тим, що, керуючи автомобілем Hyundai, номерний знак НОМЕР_1 в м. Києві по вул. Косенка, проїжджаючи перехрестя з вул. Орською, під час повороту (ліворуч) водій не ввімкнув світловий покажчик повороту, про що було складено відповідний протокол.

На місці вчинення адміністративного правопорушення, передбаченого пунктом 9.2 ПДР, до ОСОБА_1 було застосовано адміністративне стягнення у вигляді штрафу в сумі 425 грн., про що інспектором ДПС ВДАІ Подільського РУ ГУ МВС України в м. Києві Вергуном І.В. оформлено постанову у справі про адміністративне правопорушення від 10 січня 2014 року серії ПС1 № 237216.

Одночасною січня 2014 року інспектором ДПС ВДАІ Подільського РУ ГУ МВС України в м. Києві Вергуном І.В. у присутності ОСОБА_1 було складено протокол серії АБ2 № 382902 за попереднє адміністративне правопорушення, вчинене ОСОБА_1 29 грудня 2013 року приблизно о 17 год. 50 хв. на вул. Наддніпрянське шосе в м. Києві, передбачене статтею 122² КУпАП, - невиконання вимоги про зупинку транспортного засобу, завчасно поданої за допомогою жезла та свистка.

Зі змісту протоколу серії АБ2 № 382902 вбачається, що ОСОБА_1 висловив незгоду з протоколом та зазначив, що має намір оскаржити його у суді, оскільки правопорушень не вчиняв.

У суді ОСОБА_1 заперечив вчинення ним адміністративного правопорушення, оскільки 29 грудня 2013 року з 16 год. 30 хв. до 19 год. перебував на тренуванні з волейболу за адресою: м. Київ вул. Смоленська, 4, на яке приїхав на власному автомобілі, та зазначив, що вказаний факт можуть підтвердити свідки ОСОБА_2, ОСОБА_3, ОСОБА_4 та ОСОБА_5.

Разом з цим наявний у матеріалах справи протокол про адміністративне правопорушення від 10 січня 2014 року АБ2 № 382902 не містить пояснень ОСОБА_1 про перебування в зазначений у протоколі час в іншому місці та посилання на наявність свідків.

У своїх поясненнях на засіданні Вищої ради юстиції суддя Захарчук С.С. пояснила, що нею були розглянуті всі клопотання та задоволено клопотання про допит свідків

У судовому засіданні 17 січня 2014 року свідки ОСОБА_2, ОСОБА_3, ОСОБА_4 дали показання, що 29 грудня 2013 року з 16 год. 30 хв. до 19 год. вони знаходились разом з ОСОБА_1 на тренуванні з волейболу.

Суддя Захарчук С.С. пояснила, що, допитавши свідків, вважала їх покази суперечливими, зокрема, покази свідка ОСОБА_3. Крім того, при складанні протоколу ОСОБА_1 не повідомляв про особи свідків та їх можливість спростувати обставини, зафіксовані в протоколі. У протоколі про це не зазначено, у зв'язку з цим вона не вважала можливим надати перевагу показам таких свідків.

Також суддя послалася на те, що в матеріалах справи знаходилася постанова від 10 січня 2014 року про накладення на ОСОБА_1 адміністративного стягнення у вигляді штрафу за адміністративне правопорушення, передбачене частиною другою статті 122 КУпАП, тобто мало місце неодноразове порушення правил дорожнього руху, що також вплинуло на оцінку особи, яка притягалася до адміністративної відповідальності, та обрання виду стягнення.

Зі змісту постанови судді Подільського районного суду м. Києва Захарчук С.С. від 17 січня 2014 року, вбачається суддя Захарчук С.С. послалася на те, що суд критично поставився до пояснень свідків і не взяв їх до уваги як належні докази у справі, оскільки вони спростовувались письмовими доказами, які містилися в матеріалах справи.

Як пояснила суддя Захарчук С.С., при розгляді справи про адміністративне правопорушення нею були вивчені матеріали даної справи, заслухані клопотання ОСОБА_1 та його представника, відповідно була надана чітка аргументація про відхилення чи задоволення тих чи інших клопотань, заслухано їх пояснення про те, що ОСОБА_1 у зазначений у протоколі час перебував на тренуванні з волейболу, а також були допитані свідки. Покази свідків через їхню суперечливість не були взяті до уваги. Доказів, які б достовірно підтверджували факт перебування ОСОБА_1 на тренуванні з волейболу, суду надано не було, а тому відповідно до статей 251, 252 КУпАП нею до уваги було взято як належний доказ по справі протокол про адміністративне правопорушення.

Суддя Захарчук С.С. також звернула увагу на те, що постанова Подільського районного суду м. Києва від 17 січня 2014 року стосовно ОСОБА_1. законної сили не набрала, оскільки була скасована апеляційним судом, будь-яких негативних наслідків особі не заподіяно, фактичного позбавлення прав керування транспортним засобом не відбулося. Суддя визнала, що оскільки винесена нею постанова була скасована апеляційним судом, вона дійсно необґрунтовано надала перевагу протоколу як

належному доказу. Водночас суддя Захарчук С.С. вказала, що на момент розгляду справи у неї та в матеріалах справи не було інформації про фальсифікацію протоколу про адміністративне правопорушення та інших матеріалів справи. До того ж згідно з приписами статті 278 КУпАП суд має право лише перевірити, чи правильно складено протокол та інші матеріали про адміністративне правопорушення. За таких обставин вважає, що нею під час розгляду даної справи не було порушено присягу судді.

З огляду на наведене Вищою радою юстиції встановлено, що суддею Подільського районного суду м. Києва Захарчук С.С. було допущено порушення норм процесуального права при розгляді вищевказаної справи про адміністративне правопорушення, однак ці порушення не є такими, що свідчать про порушення суддею присяги.

Комісія діє на підставі та в межах повноважень, визначених Законом України «Про судоустрій і статус суддів», зокрема, розглядає заяви та повідомлення про дисциплінарну відповідальність суддів місцевих і апеляційних судів та за наявності підстав порушує дисциплінарні справи і здійснює дисциплінарне провадження.

Згідно із частиною 2 статті 83 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» скасування або зміна судового рішення не тягне за собою дисциплінарної відповідальності судді, який брав участь у його ухваленні, крім випадків, коли порушення допущено внаслідок умисного порушення норм права чи неналежного ставлення до службових обов'язків.

При проведенні перевірки звернення Яворівського В.О. ретельно вивчені всі матеріали дисциплінарної справи, в тому числі приєднані до неї висновки ТСК та Вищої ради юстиції. Під час розгляду справи у засіданні Комісії заслухано пояснення судді Захарчук С.С. та досліджено письмові матеріали дисциплінарного провадження. З огляду на встановлені обставини Комісія дійшла висновку, що у діях судді Захарчук С.С., на які вказує заявник, відсутні ознаки дисциплінарного проступку, передбаченого статтею 83 Закону.

Комісією не встановлено підстав вважати, що розглядаючи справу про адміністративне правопорушення стосовно ОСОБА_1 суддя Захарчук С.С. порушення допустила внаслідок умисного порушення норм права чи неналежного ставлення до службових обов'язків. Допущена суддею неправильна оцінка доказів у справі та обрання виду адміністративного стягнення, на що вказав суд апеляційної інстанції, також не свідчить про наявність у її діях ознак дисциплінарного проступку. Само по собі скасування судового рішення судом вищої інстанції не тягне за собою дисциплінарної відповідальності судді. При цьому Комісія відзначає, що рішення Вищої ради юстиції від 28 січня 2016 року не містить висновків про те, що порушення суддею було допущено внаслідок умисного порушення норм права чи неналежного ставлення до службових обов'язків. Як зазначено Вищою радою юстиції ТСК також не було встановлено у діях судді злочинного наміру чи грубої недбалості.

З характеристики, наданої головою Подільського районного суду м. Києва Бородієм В.М. вбачається, що суддя Захарчук С.С. зарекомендувала себе позитивно. До роботи ставиться сумлінно, забезпечує високий рівень якості розгляду судових справ, здатна розглядати справи будь-якої категорії. Постійно працює над підвищенням свого професійного рівня. З повагою ставиться до громадян, скромна, ввічлива. У колективі суду користується авторитетом. Дисциплінарних стягнень за час роботи в суді не мала.

Відповідно до вимог частини третьої статті 87 Закону, якщо Вищою кваліфікаційною комісією суддів України прийнято рішення про відсутність підстав для притягнення судді до дисциплінарної відповідальності, Комісія припиняє дисциплінарне провадження та повідомляє про це заінтересованих осіб.

Ураховуючи викладене, Комісія дійшла висновку про відсутність підстав для

притягнення судді Подільського районного суду міста Києва Захарчук С.С. до дисциплінарної відповідальності, а тому провадження у дисциплінарній справі підлягає припиненню.

Керуючись статтями 83-89, 91, 97 Закону України “Про судоустрій і статус суддів”, Комісія

вирішила:

припинити провадження у дисциплінарній справі стосовно судді Подільського районного суду міста Києва Захарчук Світлани Степанівни за зверненням голови Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України VII скликання Яворівського В.О.

Рішення Вищої кваліфікаційної комісії суддів України може бути оскаржене до суду в порядку, встановленому процесуальним законом.

Головуючий

В.Є. Устименко

Члени Комісії:

В.І. Бутенко

А.В. Василенко

А.О. Заріцька

П.С. Луцьок

М.А. Макарчук

М.І. Мішин

С.М. Прилипко

Ю.Г. Тітов

Т.С. Шилова